

під час розслідування домашнього насильства. Circumstances to be proved during the investigation of domestic violence.

10. Комаринська, Ю. (2022). Мотиви вчинення кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством. *Юридична психологія*, 30(1), 94-102.

Косигіна Наталія Альбертівна,
завідувач лабораторії почеркознавчих досліджень та технічної експертизи документів Одеського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України

Сакалюк Віта Русланівна,
старший судовий експерт лабораторії почеркознавчих досліджень та технічної експертизи документів Одеського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ЗРАЗКІВ ПІДПИСІВ У СУДОВО-ПОЧЕРКОЗНАВЧІЙ ЕКСПЕРТИЗИ

Почеркознавство – це самостійна галузь (розділ) криміналістики та судової експертизи. Являє собою систему знань про закономірності почерку, а також закономірності його дослідження.

Почерк – це зафіксована у рукописі, характерна для кожної людини і заснована на її письмово-рухових навичках, система рухів та інших прийомів, за допомогою яких виконується рукопис.

Судово-почеркознавча експертиза проводиться з метою встановлення оригінальності підпису та рукописного тексту для виявлення факту підробки документів. Шляхом проведення експертизи підпису, достовірно можна встановити, чи належить він саме тій особі, від імені якої поставлений. Теж саме можна встановити і щодо приналежності рукописного тексту.

Дослідженню та вивченню у судово-почеркознавчій експертизі – експериментальних зразків підпису приділяли такі вчені, як Н.В. Воробйова, А.І. Вінберг, В.В. Ліповський, А.А. Купріянова, А.І. Манцвєтова, А.І. Мельникова, З.С. Мелєневська, А.П. Моїсєєв, С.А. Ципєнюк та ін.

Допущені помилки при відборі зразків, можуть спричинити експертну помилку та спрямувати суд чи слідство по невірному шляху. Основна умова, яка ставиться до зразків, що направляються для

експертного дослідження – достовірність, тобто безперечна та безсумнівна належність рукописів (підписів) саме тій особі, чіями зразками вони являються.

Якість зразків розуміється їх порівнянність із досліджуваним об'єктом по ряду своїх характеристик.

Достатня кількість зразків означає такий їхній об'єм, який би забезпечував можливість повного та всебічного співставлення усіх ознак, які містяться у рукописах та підписах.

Для вирішення судово-почеркознавчих завдань існує три види зразків почерку та підписів:

- вільні;
- умовно вільні;
- експериментальні.

Вільними зразками є рукописні тексти, рукописні записи (літерні та цифрові), підписи, достовірно виконані певною особою до відкриття кримінального провадження, провадження у справах про адміністративні правопорушення, цивільних, адміністративних чи господарських справах і не пов'язані з їх обставинами.

Умовно-вільними є зразки почерку та (або) підпису, виконані певною особою до відкриття провадження у справі, але пов'язані з обставинами цієї справи, або виконані після відкриття провадження у справі та є як пов'язаними зі справою, так і не пов'язаними з її обставинами; експериментальні зразки почерку та (або) підпису, що виконані за завданням органу (особи), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта), у зв'язку з призначенням такої експертизи [1].

Експериментальні зразки почерку (підписів) – тексти, записи (підписи), що виконуються спеціально для використання в якості порівняльного матеріалу для проведення почеркознавчої експертизи, в умовах, максимально наближених до тих (як передбачається), в яких виконувалися досліджувані рукописи (підписи).

Необхідність надання експериментальних зразків підписів обумовлена тим, що вони дозволяють:

- провести додаткову перевірку достовірності вільних зразків;
- заповнити прогалини в обсязі та якості вільних зразків (відсутність серед останніх відповідних досліджуваним різних варіантів підписів). В окремих випадках це зумовлено потребою провести експертне дослідження за відсутності вільних зразків у разі неможливості їх отримання [2].

Особливе значення при отриманні експериментальних зразків мають відомості, чи виконувався досліджуваний документ особою у

незвичайному стані (наприклад, під час захворювання органів зору, опорно-рухового апарату, тривалі систематичні навантаження на кисть, неврологічні захворювання та інші), а також стан певної особи при виконанні зразків.

Слідчий, який призначає дослідження (суддя), повинен особисто керувати процесом відбирання експериментального порівняльного матеріалу, що гарантує достовірність і доброякісність останнього. За можливості, з цією метою варто запросити для надання допомоги у відборі зразків спеціаліста. При підготовці до відбору експериментальних зразків слід визначити:

- мету відбору; умови відбору (поза, звичність приладу, яким виконується написання, наприклад, використання окулярів, якщо особа ними користується);

- характер необхідних зразків (тексти буквені чи цифрові, підписи); обсяг відібраних зразків (кількість аркушів з текстом, підписами);

- матеріал письма (бланки, папір з лініюванням або без нього, папір розграфлений та розлінований від руки), вид приладу письма.

У випадку коли підписи виконувались на бланках (касові ордери, квитанції, поштові перекази, платіжні відомості тощо), експериментальні зразки слід відбирати на таких самих бланках або на папері, що розграфлений відповідно до бланка [1].

Якщо розташування підпису, що досліджується, не визначається характером документа, експериментальні зразки відбираються на окремих аркушах як лінованого, так і нелінованого паперу. Бажано після нанесення 10 – 15 експериментальних підписів аркуші паперу треба міняти.

Експериментальні зразки підписів повинні виконуватися на окремих аркушах і в кілька прийомів, з розривом у часі, щоб уникнути наслідування, навмисного спотворення, змалювання, тощо.

Проведені результати аналізу серед матеріалів цивільних, адміністративних, господарських справ та матеріалів кримінальних проваджень свідчать, що упродовж останнього року лише 28 % випадків визначено: стан пишучого, мету відбору; спосіб та умови відбору (поза, звичність приладу, яким виконується написання), характер необхідних зразків (підписи); обсяг відібраних зразків (кількість аркушів з підписами); матеріал письма (бланки, папір з лініюванням або без нього, папір розграфлений та розлінований від руки), вид приладу письма, посвідчені органом, який призначив експертизу та ін.

Викладене вище свідчить про необхідність органом, який призначає експертизу, особисто керувати процесом відбирання експериментального порівняльного матеріалу, що гарантує достовірність і доброякісність останнього. Помилки допущені при отриманні зразків (вільних, умовно-вільних, експериментальних), можуть стати як причиною порушення процесуальних строків, так і привести до того, що у ході проведення дослідження експерт дійде до висновку, що вирішити поставлене питання не надається можливим.

Список використаних джерел

1. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень і Науково-методичні рекомендації з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень, затверджені наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 року №53/5 (у чинній редакції).

2. Воробйова Н.В. Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу. Харків, 2017.

Кравчук Олег Вікторович,

професор кафедри кримінального права та процесу Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, доктор наук з державного управління, кандидат юридичних наук, професор

Недоборська Карина Леонідівна,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти юридичного факультету Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОТРИМАННЯ ЗРАЗКІВ З ТІЛА НЕЖИВОЇ ЛЮДИНИ (ТРУПА) В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах наявності як зовнішніх, так і внутрішніх конфліктів у країні питання дотримання конституційних принципів під час воєнного стану має важливе значення. Війна, яка триває в Україні, поставила перед правоохоронною системою численні виклики, зокрема постійне розкопування масових поховань на рекультивованих територіях. Ця конкретна ситуація вимагає підвищеної уваги з боку кримінологів, судово-медичних експертів і слідчих, оскільки виникла відповідальність за ідентифікацію тіл і визначення обставин і часу смерті.